

bölcs diákok hetilap

IV. tábor, 1. szám

2014. augusztus 2.

„Szép a világ, gyönyörű a világ, és nincs hiba benne.”

Kit ne vonzana egy olyan természetjárás, amelynek három eleme a kaland, a szikla és a játék, ráadásul mindegyik többes számban? (cikk a 7. oldalon)

“Na kik vagyunk mi...? “ avagy bemutatkoznak a bölcs diákok

Hatalmas szenzáció történt hétfőn Sonkolyoson, az itteni lakosok által eddig még nem látott furcsa személyek szállták meg a települést, a “bölcs diákok”. Kis, alig 40 személyből álló csapatunk a hét első napjának délutánján érkezett meg az Erdély nyugati határán fekvő csodálatos kis falucskába igaz nem egyszerre, sokkal inkább szerre-szerre.

Még nem ismertük egymást, de már próbáltunk barátkozni, mindenki kedvesen mosolygott a többiekre, társasjátékokat játszottunk, néhány nevet is megjegyeztünk már, amíg vártunk a csapatunk többi még ismeretlen tagjára. Ahogy telt az idő lassan mindenki megérkezett.

Most már a szervezők is segítettek az ismerkedésben, különböző játékokkal. Először csak egymás nevét kellett megjegyeznünk, később már ezeket zenei stílusokkal, ételekkel, helyekkel és ilyen extrákkal társíthattuk. Ennek hála, az addigi néhány név mellé újabbak kerültek. Már alig vártuk az estét, hogy rátérhessünk a bemutatkozókra, amelyek a nap fénypontját jelentették a „böccs díjakok” számára, hiszen így még többet megtudhattunk egymásról.

Megmutatkozni látszott, hogy kik a nagy dumások, a szorgalmasak, vagy éppen a viccesek. A legtöbb csapat a bemutatkozását póverpojintos bemutatóval oldotta meg, de akadtak olyanok is, akik kisfilmmel próbálták meg megismertetni városukat, vagy iskolájukat. Ezek segítségével alapbenyomásokat, vagyis új elvárásokat, érzéseket fogalmaztunk meg, amelyek a hét végére esetenként beigazolódtak, de voltak olyanok is, amelyek teljesen megváltoztak. Így váltak a szemünkben a csendesekből viccesek, a visszahúzódoakból barátkozóak és a sort a végtelenségig folytathatnánk. A bemutatókból megismerhettük egymás hobbiját, érdeklődési körét, volt, akinek még a kiskutyája nevét is. Ez az este egy tökéletes kezdése volt a tábornak, amelyben már előreláthatóan felejthetetlen élmények várnak ránk.

Szerző: PEDÁ (Fülöp Edina, Olasz Éva, Vass Tamás, vezetőjük Novák Károly)

Ez ám a sonkolyosi természet! Szerző: TOLLHUSZÁROK (Dobri Botond, Tulit Boglárka, vezetőjük Tulit Gyopár)

Ki ne szeretné a természetet? És hát milyen is lenne egy tábor, ami négy fal közé zárt? Mi, a Bölcs Diákok úgy érkeztünk ide Sonkolyosra jutalomtáborozni, hogy tudtuk, nem pusztán egy épületben töltjük el ezt a hetet. (cikk a 7. oldalon)

Munka és szórakozás

Az emberek hosszú évszázadok óta azon gondolkodtak, hogyan köthetik össze a munkát a szórakozással. Ezen évek alatt millió próbálkozás született e különleges tervek, álmok megvalósítására. Sajnos eddig egy tökéletes cselekedet sem tudta életre kelteni a megvalósíthatatlant.

A 2014 nyarán megrendezett nyaralótábor végre egy új világot teremtett, mely édenkertjében a munka és a szórakozás kézen fogva jártak.

A szervezők, vezető tanárok és diákok egyaránt megtapasztalhatták a gondmentes kikapcsolódás öröm pillanatait és a tanítás fárasztó perceit. Minden szervező és tanár, aki ezen új világ lakójává válhatott egy hétre, a munkájukat mellőzve kipihenhetette magát, a következőképpen: sziklát mászhatott, túrázhatott, vagy barlangászhatott a sonkolyosi paradicsomban.

A nyertes tanulók kiélhették tanítási vágyaikat és bölcsességüket megcsillogtatva, közönség előtt mutathatták be gondolataikat, meglátásaikat, amely komoly munkakészségre és elhivatottságra vall. Ezután újságunk vette a bátorságot és meginterjúolt néhány személyt a táborból, kérdezvén őket az itt tapasztalt élményeikről.

Ezen beszélgetések elemzése után már valóban bizonyíthatóvá vált a tény, miszerint a sonkolyosi táborban a munka és a szórakozás nem nehezítik egymás tevékenységét, hanem tökéletes párt alkotnak.

A tábor egyik szervezője, **Tamara** nyilatkozata: *„Mivel a vetélkedő egy egész tanévet ölelt fel ezért a munka szinte meg sem állt. Ez folyamatos volt, de minden egyes feladatlap megírása és a tábor megszervezése egy kihívás számunkra, és ugyanakkor egy élmény is. Az idei táboron már hónapokkal ezelőtt elkezdtünk dolgozni, hogy minden tökéletes legyen. Talán sikerült ezt megvalósítani, véleményem szerint ez a hét szórakozás volt úgy a tanároknak, mint a diákoknak.”*

Novák Károly, a Peda csapatvezető tanárának szavai: *„Kiválóan éreztem magam. Nem voltak elvárásaim, mivel ez az első alkalom, hogy részt vehettem ezen a táboron. Ugyanakkor kellemes meglepetés, hiszen úgy gondolom, hogy diáknak és vezető tanárnak egyaránt tartalmas programot kínált.”*

Tóth Ádám, a Wesselényi csapat egyik tagjának beszéde: *„Jól érzem magam, mivel a tábor egy új éneket csalta elő és ezt a fajta új éneket ki is élhetem itt. Nagyjából tetszettek a programok, mert eléggé komplexen voltak összerakva, így jómagam és más is talált olyat, ami megfelel az elvárásainak és jól érezheti magát egy adott programon belül. Őszintén szólva, mind a szállásban, mind az étkezésben kellemesen csalódtam és néhány receptet már elkértem a konyhas nénitől.”*

Szerző: HARCOS BAGLYOK (Karácson Andrea, Sós Timothy, vezetőjük Vajda Attila)

Ne szólj szám, nem fáj fejem, vagy mégsem?

Ne szólj szám, nem fáj fejem. Hányszor hallottuk már ezt a mondást szüleinktől, tanárainktól?..és sokszor megbánással gondoltunk arra, hogy mennyit fecsegtünk. Emlékeztek hányszor szóltuk el magunkat szüleink előtt, vagy rossz választ adtunk tanárainknak, amiért kisebb fejmosást kaptunk. Hát, igen..ilyenkor ez a közmondás a lehető legjobb tanács arra, hogy elkerüljük az olykor kellemetlen helyzeteket.

A hallgatás néha tényleg aranyat ér, viszont vannak szituációk, amikor hallgatással nem juthatunk semmire, ezért a szavak erejében bízni kellene, mert segítségükkel nem szőnyeg alá seperjük a problémát, hanem megoldjuk.

folyt. a köv. oldalon

folytatás a 2. oldalról

Viszont meg kell jegyeznünk, hogy a kommunikációhoz nem csak a szavak tartoznak hozzá, hanem sok más tényező is. Tudtátok, hogy a teljes kommunikáció mindössze 7 százalékát teszi ki a kimondott szavak értelme, 55%-ot a testbeszéd, a maradék a hanglejtése.

Például nem ugyanazt váltja ki belőlünk, ha édesanyánk emelkedő hanggal kiáltja a konyhából „gyere ide, fiam” vagy kedvesen csengő hangon hív minket ugyanezzel a mondattal. Elvégre nekünk sem mindegy, hogy izzadó tenyérrel, heves szívdobogással vagy laza nyugodtsággal állunk szülőnk elé. A reszkető kéz, riadt tekintet, a tarkónkon kínzó lassúsággal legördülő verejtékcseppek egész mást sugallnak, mint egy laza testtartás, amely egy kellemes mosollyal társul.

Ti melyik gyerekek hinnétek el, hogy nem ő „kínálta meg” szénsavas narancslével a fullasztó melegről szenvedő balszerencsés, akváriumbeli halakat? Annak a gyerkőcnek, aki lesütött szemmel, háta mögött tartott kézzel seprí a nem létező porszemeket a szőnyegen lábával, miközben vallotta, hogy ő nem bűnös. Vagy annak, aki őszinte értetlenkedéssel bámul szemünkbe.

A testbeszédéről, nonverbális kommunikációról és a szavak erejéről is a tábor kommunikációs napján hallhattunk. Megismerkedtünk a pletyka kialakulásával, a csend és egymásra figyelés fontosságával.

Természetesen akadnak olyan helyzetek, amelyekben bölcsebb dolog hallgatni. Viszont az emberközi kapcsolatok fenntarthatatlanok társalgás, beszéd nélkül. Azt is megtanultuk, hogy mennyire fontos az egymásra való figyelés.

Legvégül azt tanácsolhatjuk minden kedves olvasónknak, hogy társalogjanak bátran, beszéljenek, ha kell, hiszen jókor mondott szó még senkinek sem okozott „fejfájást” vagy egyéb kellemetlenséget. (Az órán való dumálástól azonban óva intenéink titeket).

Szerző: FIREWORKS (Hatházi Evelin Tímea, Lengyel Anna, Székely Tímea Judit, vezetőjük Czilli Péter)

Nagyvárad szépségei

A sonkolyosi nyári táborba 10 csapat érkezett különböző helységekből: Kolozsvár, Székelyudvarhely, Marosvásárhely, Nagykároly, Temesvár, Barót, Sepsiszentgyörgy, Zilah. Az egyhetes tábor egyik napján, mely témája szerint művészettörténet nap volt, a diákok a tanáraikkal és a tábor szervezőivel együtt Nagyvárad fontosabb szecessziós épületeit, emellett a székesegyházat és a nagyváradit várat tekintették meg. Legelőször a római-katolikus székesegyházat és ennek rövid történetét ismerhették meg.

bölcs diákok hetilap

A székesegyháznak Nagyboldogasszony titulusa van, gyönyörűsége még a középkori világszemléletet ábrázolja. A székesegyházban található a kincstár is, ahol a legfontosabb tárgyak, értékek a következők: az Úrmutató, melyet 127 kőberakás díszít, a tábori oltár, három püspöki ornátus, Szent Kereszt ereklyetartó, olajszentelő készlet, egy deszka, mely az első templom volt Nagyvárad történelmében, és végül, de nem utolsó sorban a Szent László ereklye, koponyájának egy része található. Ezek után a következő fontos látnivaló a nagyváradi vár volt. Ez a vár a püspöki székhely vára volt, mely hármassal védelemmel rendelkezett, 1618-ban pedig ötszögű Bethlen-bástyákkal próbálnak biztosabb védelmet ajánlani a várban élőknek és az ellenségek számára pedig egy nehezen bevehető várat. A vár és a székesegyház bemutatása után több szecessziós épületet vizsgálhattunk meg.

Néhány ilyen épület: a Sas palota egy két évtizede álló és gyönyörködtető épület úgy a turisták, mint a helybeliek számára is. Ezen épület létrejöttében Jakab Dezső és Komor Marcell építészek ösztönző szerepet játszottak fontos szerepet. Az épület díszeseire a magyar motívumok gyakorolnak erős hatást.

Mindezen épületek bemutatása után a csapatok feladatokat is kaptak, melyek megoldására segítségül szolgáltak a sétáló utcában, illetve ennek mellékutcaiban található szecessziós épületek.

Szerző: GERHARDISTÁK (Őze Tímea, Stimpf Gabriel, vezetőjük Vajda Attila)

Impresszum:

Communitas Alapítvány, Kolozsvár, Majális utca 60. Szám

Partnereink: www.magyaroktatás.ro, BBTE Magyar Biológia-Ökológia Intézet, BBTE Kommunikáció Kar, BBTE Történelem-Művészettörténet kar.

Bölcsnek lenni kihívás

A feladatok azok, amik hónapokon keresztül megnehezítették sorsunkat, gondolkozóbbá tettek, álmatlan éjszakákat okoztak nekünk. De ezek voltak a legfiatalabb bölcs diákok próbatételei, akik akár csak a népmesékben, szerencsét keresve indultak el ezen a versenyen, ezek nyújtottak nekünk sikerélményeket csapattá kovácsolva az eddig csak ismerős arccokat. Végül pedig a sonkolyosi hegyek csúcsára, a barlangok mélyébe, a váradi Székesegyház szívébe, a szecesszió rejtélyekkel teli világába juttattak minket.

Már a kezdetek kezdetén tudtuk azt, hogy egy nagyon sokrétű versennyel állunk szemben, melyhez egy szintén sokszínű csapatra lesz szükségünk. Ennek megfelelően alakult a csapat összetétele is, hogy akadálytalanul siklódjunk végig ezen a göröngyös pályán. Erre óriási szükségünk is volt, hiszen a feladatok a tudomány minden területén megmozgattak minket, különböző művészeti ágakban lettünk jártasak, sőt még kreativitásunk is nagy mértékben fejlődött.

Összesen négy forduló feladataival mérkőztünk meg, mindegyik feladatsor megoldására nagyjából egy hónap állt rendelkezésünkre. A harmadik forduló lezárultakor összesített eredmények jelentek meg, melyek alapján a legbölcsebb szerencsés húsz csapat jutott a döntőbe. A várva várt döntő feladatait nagy izgalommal vettük kezünkbe, mivel tudtuk, hogy tulajdonképpen ezen áll vagy bukik minden. Habár az eddigi eredmények megmaradtak, mégis szorgalmasan az újakon dolgozva bármelyik csapatnak lehetősége volt bejutni a mágikus tízes körbe. Hiszen ez már magát a győzelmet jelentette, a bölcsesség tetőfokát, és egyben részvételt a táborba.

Minden feladatsorban nagyrészt kapott az irodalom, legtöbbször egy meghatározott regényhez kapcsolódott az e témakörbeli próbatétel, így is olvasásra sarkallva minket. A másik nagy pillérkő a történelem volt, mely néha nehézségek elé állította még a történelemben jártas tanulókat is, hiszen a kérdések nagy része a kuriózum feltárására készített. A reáltudományban jártas emberkének is mindig volt lehetőségük megtalálni a megoldást, ugyanis fizikai, kémiai, matematikai feladatokkal is találkozhattunk. Mindezek mellett volt még plakát-, térkép-, sárkány-, bannerkészítő feladat is, mely a csapat összes tagjának a kreativitását és kez ügyességét megmozgatta, közös, összetartó egységgé kovácsolta.

A csapatoknak sikerült mindezen nehézségekkel megbirkózni, így a legbölcsebb óriás szeretettel üdvözölte őket a sonkolyosi barlangjában ☺

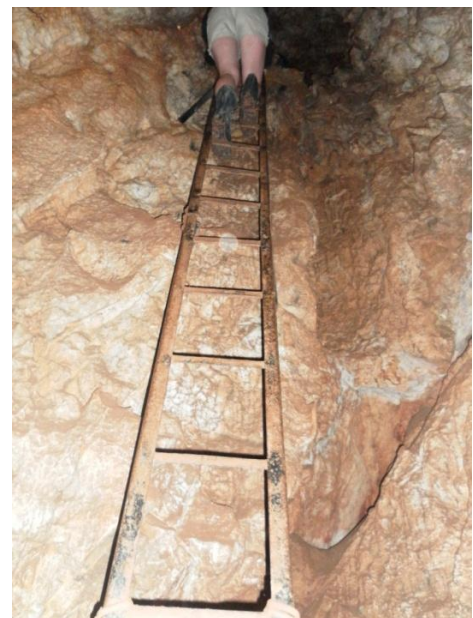
A Szelek barlangja 3D-ben rovat

Szerző: *WESELENYI (Bogdán Eszter, Tóth Ádám, Varga-Bai Tamara, vezetőjük Lugosi Anikó)*

Tudósítás

2014. augusztus 1-jén a BÖD-tábor nyolc résztvevő csapata meglátogatta az Erdélyi-szigethegységben levő Szelek barlangját. A szervezők kivételes élményt biztosítottak a diákoknak, mivel a barlang a turisták számára zárva van, és csak képzett barlangászok vezetésével lehet a járatok egy részén végighaladni. A labirintusszerű járatokban való előrejutást kapaszkodók és létrák segítik. A diákok megfigyelhették a cseppkőképződményeket illetve azt, hogy évmilliókkal ezelőtt hogyan vájta ki a folyó sodrása a mészkövet.

Szerző: *LAJHÁROK (Engi Emese, Grebur Kinga, Fülöp Máté, Putovits Zsolt, vezetőjük Fülöp Gábor)*

bölcs diákok hetilap

Egy hisztis lány naplója

Nem értem, hogy mi a lenyűgöző ebben a barlangban! Már akkor nem tetszett, amikor a leereszkedésnél megláttam a sáros lépcsőfokokat. Tegnap vettem egy új, fehér szédzsekit a Terranovában, és a harmadik foknál már összemaszatoltam. Ráadásul a sisak tönkretette a frizurámat! A patakkal nem volt különösebb bajom, csak annyi, hogy nem tudtam felvenni miatta a rózsaszín tornacipőmet, és egy ronda gumicsizmában kellett kibírnom órákat. A hajlongással nem volt semmi gondom, mert a kangoo-edzésnek köszönhetően formában vagyok. Ennek ellenére pokoli volt az egész, nem hiába hívták a Pokol tornácának az egyik helyet: letört a műkörmöm! Arról nem is beszélve, hogy az ezüst karkötőm is elszakadt, amikor a borzalmas létrákon mászkáltunk. Nem is tudom mit képzeltek, amikor leültettek az agyagos porba és egy percig nem volt szabad beszéliek. Felháborító!

Élményekben gazdag táborozás

Elérkezett a nyár, mely élményekben gazdag volt csapatunk tagjainak számára.

Immáron harmadszorra jutottunk el a Bölcs diákok országos szintű vetélkedő utolsó döntő fordulójára, ezúton Bihar megyébe, Sonkolyosra.

Nagy elszántsággal indult a kis csapat Csog Orsolya tanárnő vezetésével, mert érdekesnek és tartalmasnak ígérkezett a program. A tábor első estéjén az utazástól fáradtan és az ízletes vacsorát követve tüstént hozzáláttunk első kihívásunk megoldásához.

Egy rövid bemutatóban ismertettük diáktársainkkal nemcsak önmagunk, hanem vidékünk és iskolánk történetét is. Mi, a székely lányok, büszkén mutattuk be iskolánk címerét és logóját.

Játszva ismerkedtünk a második napon, megtanultuk, hogy nem elég csak szavakban kifejezni gondolatainkat, hanem egymásra és önmagunkra is hangsúlyozottabban kell figyelni. A harmadik napon a biológia rejtelsei között próbáltunk eligazodni, megtanultuk hangyaként szemlélni a világot, megismerkedtünk a tápláléklánc fontosságával, játékoson kalandozva álltunk helyt a feladatok megoldásában.

A negyedik napon Nagyvárad röpke megismerése volt a cél, megtekintettük a klasszicizáló barokk stílusú székesegyházat, a római katolikus püspöki palotát, a nagyváradi várat és a város szecessziós épületeit. Az épületek esetében különös hatást gyakorolt ránk a szecesszió jellegzetesen dekoratív, hullámvonalas, helyenként mozaikos díszítése, a kalocsaihoz hasonló magyaros virágmotívumokat felelevenítése.

Az ötödik napon, ami a kalandok szempontjából a legtöbb kihívást és fizikai erőpróbát jelentette, kipróbálhattuk a sziklamászást, ami számunkra új élményeket jelentett, és megismerkedhettünk a sötét és mély barlangok titkaival, sétálhattunk sztalagmitok és sztalaktitok között, megkóstolhattuk a legfrissebb és legtisztább forrásvizet. Megtapasztalhattuk a teljes sötétséget és a tökéletes csendet. A fáradtság ellenére szellemileg feltöltődve hagyhattuk el a Szelek barlangját. A lengő hidakon indultunk tovább, félelmeinket legyőzve, a Misid völgyén keresztül a barlangok övezte hegyi ösvényeken. A patakon többször is átugrálva ismerkedhettünk meg az erdő csodálatos világával és a mérségetés titkaival.

Végeredményben a Mágnes csapat számára, de bizonyára minden más jelenlevő számára is, a Bölcs diákok országos vetélkedő döntője, a megszervezésre kerülő tábor izgalmas, tartalmas, tanulságos, élménydús, felejthetetlen napokat jelentett.

Szerző: MÁGNES (Bíró Réka, Gyórfi Hajnalka, Sebestyén Réka Izolda, vezetőjük Csog Orsolya)

E-mail

Drága anyu!

Képzeld el, ma meglátogattuk a Szelek barlangját! Tiszta szerencse, hogy végül idepakoltad a gumicsizmámat, mert a barlang közepén egy patak folyik.

Állandóan beleléptünk a vízbe, de nem ez volt a legnagyobb megpróbáltatás, hanem az, hogy a barlang két szintje. Azt hittem soha nem jutunk fel! Viszont visszafele jövet attól tartottam, hogy nem jutunk ki. Remélem nem gond, hogy elszakadt az új nadrágom, mert néhány helyen négykézláb kellett másznunk, és beleakadt egy kőbe. Jaj, és majdnem elfelejtettem, hogy apunak nagyon tetszett volna az, amikor leoltottuk a lámpákat és néhány percig megtapasztalhattuk a tökéletes csendet. Ja, és a sisakot is el szerettem volna hozni, de nem engedték. Nemsokára találkozunk, Lacika.

bölcs diákok hetilap

Ez ám a sonkolyosi természet! (folytatás az 1. oldalról)

Nemcsak szépek, de hasznosak is

Várakozásainknak megfelelően a tábor szerves részét alkotta a természet. Két biológus érkezett körünkbe, hogy szemléltesse velünk környezetünk védelmének fontosságát. Azt eddig is tudtuk, hogy „jaj, de szép virágok vannak a réten” (megtanultuk a Kistehén Tánczenekartól), de saját magunk tapasztalhattuk meg, mennyi gyógynövényt, teafüvet, és egyéb haszonnövényt is ad a jó Anyaföld nekünk. Meglepően tájékozottak voltunk e téren. Aki meg nem annyira, késő estére ő is megismerhette az áfonya hasmenésgátló hatását, a dió meg kamilla hajszínező képességét.

Mélyen a föld gyomrában

Manapság egyre népszerűbb a kalandparkok építése. De ki akar kalandparkba menni, ha bejuthat a Szelek barlangjába. Mert nekünk ez is osztályrészül jutott. A barlangok világában lelkes csapatvezetőink kalauzoltak. Az biztos, hogy friss, iható vízre nem számítottunk a föld alatt. Azonban a cseppkőről gondosan vödörbe gyűjtött víz szomjunkat oltotta a barlangi barangolásban. Ugyan az erdélyi maci színét sem láttuk (szerencsére), egy óriás medvecombsont jelezte, hogy őseink bizony jócskán láthattak nagyvadat is. Az egyik legmegdöbbentőbb élmény az igazi csend és nyugalom megtapasztalása volt – talán életünkben először: vaksötétben rezzentelen tucatszini ember. Maga volt a csendes csoda.

Az ember hol közel érzi magát a természethez, hol picit távolabb. Ez változik az élete során, mint egy szinusz-görbe. Ez a tábor biztos, hogy ahhoz járult hozzá, hogy épp egy természetközeli fázisba érkezzünk. Ez meg nagyon fontos.

Kalandok, sziklák és játékok

Örömmel vegyes türelmetlenség, izgalom fog el bennünket – sok, kihívásra váró fiataalt – már akkor is, amikor a világhálón a Király-erdő-hegységről készült fotókat nézzük, hogy lássuk, hol fogunk kalandozni, azaz alá- és fölszállni.

Aztán a valóság 2014. augusztus 1-jén, a sonkolyosi BÖD-tábor ötödik napján mindent fölülmul. A résztvevők sokszínű kalandjaikat (barlangászás, túrázás, sziklamászás) csoportokra osztva élhették meg más-más sorrendben.

Az első csoport például már délelőtt alászállhatott a Szelek barlangjába, a szakértő kezeknek megnyíló csapóajtón keresztül. Az először ijesztő, borzongató sötétség és szűknek tűnő járatok nemsokára izgalmassá váltak, akárcsak a mászkálás, hajlongás, csúszkálás és törpejárás. Fejlámpánk fénye változatos mészkőképződményeket világított meg, játék volt ez a „Pokol tornácán”. Lenyűgözve, koszosan és boldogan jöttünk a felszínre.

Az ízletes ebéd után megfigyelhettük az egykor emberek élőhelyül szolgáló Nagy Magyar barlangot, majd utunkat a Misid-völgy sziklás-bozótos, mégis barátságos ösvényein folytattuk a mészégetők felé. Kedvünket még az sem szeghette, ha valaki véletlenül bokáig a patakba csobbant.

A sziklák meghódítása már nagyban függött ki-ki vállalkozó szellemétől. Két pályán mérhette fel ügyességét és erejét az, aki az ég felé tört. Egy „túlélő” így számol be róla: „Próbáltunk kapaszkodni, de sok esetben nem kaptunk megfelelő bemélyedést kezünknek vagy lábunknak, gyakran testsúlyunk nagyrésztét a kezeink tartották, hamar kifárasztva izmainkat.” De a szikla végül megadta magát és felejthetetlen élményt nyújtott a csúcsra érkezőnek. A pálya felét megmászók is elégtételt érezhettek: „Megpróbáltuk.”

A játékos kedvű emberek a Sebes-Körös vizében hűthették le elfáradt társaikat. Aki odamerészkedett, nem úszta meg szárazon.

Szerző: FORTUNA MULIEBRIS (Bakó Blanka, Kántor Anna-Erzsébet, Makkai Zsófia, vezetőjük Sikó Olga)

Lapkiadó: Bölcs Diákok Tábor, Felelős kiadó: Molnár Tamara

A szerkesztőbizottság tagjai: A bölcs diákok és vezetőik, Főszerkesztő: Mihályfalvi Katalin,

Tördelő-szerkesztő: Márton Katalin.

Minden jog fenntartva!

Sonkolyos, 2014

